

Bouzovské noviny

duben 2022

č. 2/2022

Vážení spoluobčané,

máme za sebou zimní čas a vstupujeme do jarního období, které nám určitě snad zlepší náladu. Bohužel s ústupem koronaviru, který do značné míry ovlivňoval náš běžný život, začala válka na Ukrajině a v souvislosti s ní řešíme další záležitosti, které se nás bezprostředně dotýkají. Rostou ceny energií, které se promítají do všech výrobků, služeb, stavebních prací a tím se nám dost zásadním způsobem zdražují základní potřeby a postupně dochází ke snižování životní úrovně. I přes tyto problémy je třeba poděkovat všem, kteří se starají o uprchlíky ubytované v naší obci a občanům, kteří v rámci svých možností přispěli buď finančně nebo formou materiální pomoci postižené Ukrajině.

Díky relativně mírné zimě došlo k vybudování stání pro kontejnery na separovaný sběr ve všech místních částech kromě Svojanova. V této místní části po dohodě s majitelem pozemku bude toto místo vybudováno do konce dubna. V tomto termínu budou také posílena tato místa o další kontejnery s ohledem na nárůst množství separovaných materiálů.

Byly dokončeny práce s rekonstrukcí dětských hřišť v místních částech Olešnice, Kovářov, Hvozdeček, Podolí, Kozov, Jeřmaň a Bouzov.

V souvislosti se zpracováním změny územního plánu č. 3 byla zveřejněna vyhláška oznamující zahájení projednání návrhu Zprávy o uplatňování ÚP Bouzova za období 2015–2022. Jedná se první krok potřebný k pokračování dalšího řízení o následné změně, která by měla být dokončena do konce letošního roku.

Díky dotaci na věcné vybavení došlo k nákupu nábytku a dalšího zařízení pro společenské místnosti v Bouzově a v Olešnici. Touto cestou bych chtěl poděkovat paní Pavle Jelenovičové a Petře Knápkové za velmi aktivní přístup související s úpravami těchto prostor a nákupem zařízení. Samozřejmě i všem nejméně známým, kteří se podíleli na úpravách ve svém volném čase. Vzniklo tak důstojné zázemí pro pořádání volnočasových aktivit. V těchto úpravách budeme pokračovat i v dalších místních částech naší obce.

Další poděkování patří panu Petru Putíkovi. Je v zastupitelstvu obce a kromě této činnosti se ve svém volném čase věnuje dalším činnostem, o kterých je potřeba se zmínit.

1. Prameniště Kadeřín. Bouzov kromě vrtů, které jsou umístěny v prostoru rybníků, využívá k zásobování vodou i prameniště, z kterých byl původ-

ně zásobován hrad. Každoročně probíhá čištění těchto pramenišť a tím se zachovává tento zdroj vody, který se významně podílí na spotřebě vody. Tím, že jde o samospádový vodovod, není závislý na energii. Jedná se o lokality Blažov (Dolce), Kadeřín – Milkov a Kadeřín – Otročkov. Díky němu je zpracován ucelený materiál, který mapuje tuto lokalitu a dává přehled o umístění jednotlivých šachet a jejich stavu.

2. Most nad hřbitovem. Tento most díky provedené navázce zeminy v minulém století byl skoro zapomenut. Je jedním ze tří historických mostů (samostatný článek) v Bouzově. Prozatím se podařilo odstranit stromy a keře, které narušují stabilitu zdiva a zpřístupnit původní starou cestu. Dalším krokem bude stabilizace vlastního mostu. Doufám, že se najdou další nadšenci, kteří pomohou zachránit tuto technickou památku.

Dále je třeba poděkovat všem, kteří se podíleli na úpravách břehových porostů u rybníka v Kovářově, kterou provedli žáci SOU Šternberk pod vedením pana Kamila Dlouhého a všem místním občanům Obectova za úklid obce.

Obec provedla ořezy všech dřevin v obci a postupně pokračují úklidy všech veřejných prostranství.

Pro rok 2022 máme požádáno o dotaci na opravu místních komunikací v místní části Obectov a Doly, vybudování víceúčelového hřiště v místní části Olešnice, věcné vybavení pro SDH Bouzov a SDH Kozov, změnu územního plánu a opravu části vodovodu Bouzov. Zatím neznáme výsledek, ale věříme, že se tato opatření podaří v letošním roce realizovat.

Další aktuální informace Vám budou poskytovány postupně v dalších vydáních bouzovských novin.

*Ing. Zdeněk Foltýn
starosta*

Nově máte možnost ekologicky likvidovat drobné staré baterie. MAXITUBE je umístěn ve vestibulu Obecního úřadu Bouzov

Oznamujeme občanům Hvozdečka, že pytle na plasty je možné si vyzvedávat u paní Pustinové.

JUBILANTI

KVĚTEN

Paní Zuzana Šulcová
Pan Jan Zápál
Pan Miroslav Pospíšil
Pan Petr Malíček
Pan Bořivoj Grohmann
Pan Jiří Vařeka
Pan Petr Bárta
Paní Lada Machalová
Paní Elena Spurná
Paní Olga Milenovská
Pan Marek Heinrich
Pan Karel Tomášek
Pan Ladislav Nemrava
Pan Břetislav Koutný
Pan Jiří Vaňák
Pan Robert Koutný

ČERVEN

Paní Libuše Malínková
Pan Jan Šnobl
Paní Rozalie Tejkalová
Pan Milan Zurko
Pan Jaroslav Najman
Paní Marie Fryšáková
Pan Jaroslav Reif
Pan František Šipka
Paní Lenka Odložilová
Paní Marta Burešová
Paní Žofie Kunčarová
Pan Petr Kop
Paní Zdenka Hausknecht
Paní Anna Nýdrlová

VZPOMÍNKA

ROBERT HAIC

Ve středu 4. 5. 2022 by měl 40 let. Bohužel už je s přáteli a rodinou neoslaví, protože 17. 6. 2014 prohrál boj s vážnou nemocí.

Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.

Denisa a Adélka Haicovy s rodinou

Vážení spoluobčané,

touto cestou si Vás dovoluji informovat o žádosti Krajského ředitelství Hasičského záchranného sboru Olomouc ve věci pomoci při zajištění dobrovolníků pro činnost v Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině (KACAPU) v Olomouci.

„Citace doručené žádosti:

Vážený pane primátore, vážená paní primátorko, vážený pane starosto, vážená paní starostko, s ohledem na pokračující řešení krize na Ukrajině se na Vás obracíme se zdvořilou žádostí o pomoc při zajištění dobrovolníků pro činnost v krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině (KACPU). Prozatím jsme se obraceli na velitele JSDH obcí a měst, ale dobrovolníci nemusí být nutně členové jednotek SDH – můžou se přihlašovat i členové SDH nebo jiných zájmových spolků, občané apod.

Podrobnosti:

- Pro zajištění činnosti potřebujeme vždy dva dobrovolníky od 7:00 do 19:00 (pouze „ranní směna“), o víkendu a o svátcích bude tato doba zkrácena.
- Nástup na ranní směnu je 6:30 na níže uvedené adrese, kde je třeba se nahlásit vedoucímu směny (příslušník HZS OLK).
- Dobrovolníci zde vykonávají pomocné činnosti jako je usměrňování příchozích, distribuci potravin apod. (fyzická práce) ve 12 hodinové směně
- Nadále bohužel platí, že nemůžeme poskytnout obcím za tuto činnost refundaci
- Přihlašování dobrovolníků probíhá pomocí systému RESERVIO na adrese: <https://hzsol.reservio.com/>
- Je třeba vždy vyplnit pravdivě veškeré požadované údaje a do poznámky uvést jednotku SDH nebo obec, město. V případě, že nebudou z obce nebo jednotky v jednom dni zajištění 2 dobrovolníci, může druhé místo dokrýt jiná obec nebo jednotka
- V případě, že jako obec nebo jednotka máte zájem zajistit činnost v KACPU, ale nevyhovuje vám z nějakého důvodu 12 hodinová směna je možné také zvolit náhradní variantu, např. rozdělit směnu na

polovinu mezi 2 dobrovolníky, kdy jeden nastoupí v 6:30 hod a druhý ve 12:00 hod.

Je však nutno garantovat, že v době od 7:00 do 19:00 jsou v KACPU dva dobrovolníci tak aby byl zajištěno fungování celé 12ti hodinové směny. Případné vystřídání si organizují sami tak, aby odcházející dobrovolník vždy stačil předat směnu nově příchozímu.

V takovém případě se do systému RESERVIO zapisují vždy pouze dobrovolníci, kteří nastupují jako první. Ideální varianta jak pro provoz, tak pro dobrovolníky je, když jsou na jednu směnu vždy členové jedné jednotky (není podmínkou, může být i jeden a druhého doplní jiná jednotka nebo jiný subjekt)

Kontakt na vedoucího směny KACPU : 725 130 512

KACPU je umístěno v budově Hanáckých kasáren ul. 1. máje 803/1 Olomouci, <https://mapy.cz/s/ladosatape> KACPU zajišťuje příchozím klientům z Ukrajiny komplexní služby – registraci, ubytování, vydání víza, registraci ke zdravotnímu pojištění, agendu úřadu práce, psychosociální pomoc, informace o poskytování zdravotní péče a další informace důležité pro pobyt v ČR. Na jeho provozu se podílí Olomoucký kraj, HZS, PČR, OAMP, SUZ, ČČK, VZP, ÚP a mnoho dalších subjektů a organizací.

Centrum je v provozu 24 hodin denně, 7 dní v týdnu.

Další info: <https://www.krajpomaha.cz>

Děkuji vám za vaši ochotu a spolupráci.

plk. Ing. Libor Popp
náměstek ředitele pro IZS a OR
pověřen zastupováním

... konce citace doručené žádosti”.

V případě, že by měl někdo z občanů zájem se podílet na pomoci při zajištění činnosti v „KACAPU“, může se registrovat přímo prostřednictvím systému RESERVIO – na adrese: <https://hzsol.reservio.com/>.

V případě, že budete potřebovat s danou registrací poradit nebo budete potřebovat doplnit některé další informace, kontaktujte mě na tel. čísle: **+420 605 434 038.**

Mgr. Bc. Dušan TEJKAL
místostarosta obce

Vážení spoluobčané,

je mi docela smutno z toho, že se musím v rámci sdílených informací opakovaně vracet stále k jedné a též problematice, a to je znečišťování veřejného prostranství. Na špici této problematiky stále vítězí volně ponechávané psí exkrementy. Těchto je opět všude plno, zejména na městěčku před úřadem, ale i na dalších místech v Bouzově.

Tento nešvar se však netýká Bouzova samotného, ale také ostatních místních částí. Tento problém řeší hlavně Podolí a Olešnice. Nutno uvést, že se ve většině případů jedná o „ho*na“ psů, kteří jsou na procházce a jsou venčeni se svými pány. O to je to pak smutnější, když tito majitelé nejsou schopni po svých psech uklidit a „ho*na“ nechávají ležet na zemi nejen v trávě, ale také třeba přímo na chodníku.

Proto Vás všechny „pejskaře“ laskavě žádám, uklízejte si po svých psech tak, jak doma uklízíte sami po sobě.

Jak jsem již poznamenal výše, nejedná se vždy jen o pejsky, kteří jsou venčeni svými majiteli, ale v několika případech se jedná i o psy, kteří se potulují po obci bez doprovodu svého pána.

A toto je další z navazujících problémů, který musíme řešit celkem často. Tento problém, tedy problém s volně se pohybujícími psy po obci, jsme byli nuceni opakovaně řešit v místní části Olešnice, ale nejen tam.

Obec Bouzov nemá vyhlášku o zákazu volného pohybu psů na veřejnosti a rozhodně ji ani vydávat nechce. Jsme si vědomi toho, že nejen psi, ale celkově

zvířata na venkov patří. Je ale nutné a důležité, aby si je majitel zabezpečil proti úniku a tím tak předešel možným nepříjemným situacím.

V této souvislosti bych rád doporučil, zejména těm majitelům, kterým zvířata (hlavně psi) utíkají opakovaně, aby se ve svém volném čase podívali na znění zákona na ochranu proti týrání zvířat – je to zákon ČNR č. 246/1992 Sb.

„Zde se např. v ustanovení § 27 odst. 2 písm. g) hovoří o tom, že se chovatel dopustí přestupku tím, že neučiní opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1 cit. zákona. (pozn.: v § 27 odst. 2 písm. 1) se hovoří o přestupku v případě, že chované zvíře usmrcení či zraní zvíře jiného chovatele – to by ale muselo nejspíše dojít k napadení jiného zvířete).

Každopádně za uvedený přestupek (neučinění opatření proti úniku zvířat) je možné udělit pokutu /dle § 27 odst. 12 písm. c) až do výše 100.000 Kč/.

Děkuji za pochopení a věřím, že se nám společně tento nešvar podaří odstranit. Nikdo přeci nechce mít svoji vesnici znečištěnou psími exkrementy, ani nechce řešit situaci, kdy jeho pes způsobí škodu druhé osobě, nemluvě o tom, že se nemusí jednat pouze o škodu způsobenou na majetku, ale také o škodu způsobenou na zdraví.

Mgr. Bc. Dušan TEJKAL
místostarosta obce

BOUZOVSKÉ KAMENNÉ MOSTY

Bouzov stál v dřívějších dobách na důležité obchodní cestě spojující Čechy a střední Moravu. Dodnes jsou zde v lesích patrné staré úvozové cesty, zejména od Bouzova k Podolí, Blažovu, Kadeřínu směrem na Konici, dále k Javoříčku kolem potoka Špraňku, k Lošticím, Litovli a Moravské Třebové. Cesty, které navazovaly na Bouzov přes pole, jsou již dnes většinou zrušeny (rozorány při scelování lánů). Na těchto cestách však máme v Bouzově zachovány tři historické kamenné klenuté mosty.

Jeden stojí na cestě od bouzovského Pivovaru směrem na trať Trebnice směřující k Blažovu. Druhý najdeme na dřívější cestě z Dolů do Bouzova, v Boubelce. Třetí je na bývalé staré cestě nad hřbitovem u kostela sv. Maří Magdaleny směrem ke Hvozdečku. Jedná se o památky z období 16.–17. století.

První most, u Panských rybníků, byl nedávno nákladně opraven pro špatný stav zdiva a klenby. Nadále slouží omezenému provozu pro vozidla do 3,5 tuny.

Druhý most, v Boubelce, byl zčásti propadlý a byl nouzově opraven rovným překlenutím pouze pro pěší.

Třetí most, nad hřbitovem, byl původně dřevěný. Boční zdiva byla vyzděna kolmo nahoru a na nich spočíval dřevěný most, což je dodnes patrné. V pozdější době byl uvnitř původního zdiva vyzděn kamenný klenutý most novým zdivem. V současnosti bylo zjištěno, že přívaly vod v poslední době částečně poškodily spodní části mostu. Hrozí tedy, že by mohla klenba po další erozi vody spadnout. Po posouzení celkového technického stavu konstrukce mostu bylo dohodnuto, že bude provedena rekonstrukce základového zdiva do původního stavu, aby byla tato historická památka

uchráněna před zničením. Na tomto záchranném programu se budou podílet bouzovští nadšenci pro záchranu památek za spolupráce OÚ Bouzov a věříme, že se v případě realizace této akce připojí i další občané.

Prozatím se podařilo zpřístupnit původní starou cestu k mostu odstraněním kletu a keřů narušujících stabilitu zdiva. Dále došlo k vyčištění toku potoka pod mostem. Věříme, že se nám podaří zachránit tuto bouzovskou technickou historickou památku dříve, než spadne.

Jiří Ženožička, Ing. Petr Putík

V této rubrice, věnované naší škole, uvádíme většinou výčet akcí, které proběhly nebo na nás teprve čekají. O všech našich současných aktivitách si můžete přečíst a fotky z nich prohlédnout na našich webových stránkách.

Do novin jsem se tentokrát rozhodla pro změnu uveřejnit některé práce našich žáků, abyste si mohli udělat představu, jak jim jde čeština a sloh.

Horští velikáni

To, co jsme viděli, nám vyrazilo dech. Horští velikáni tam stáli celí bílí. Byli až neskuteční, a přece na dosah ruky. Byli mohutní, odolávající náporům větru i vichřicím. Připadal jsem si jako mravenec.

Na rozdíl od mravence, pokud udělám krok vedle, spadnu a smrt mě nemine. Ale za tu krásu kolem ten risk stojí, protože takový zážitek se mi jindy a jinde nenaskytne. Z takové výšky bylo vidět všude. Krajina okolo byla nádherná, až se mi zatajil dech. Nevím, jestli to bylo z výšky a nedostatku vzduchu, nebo z té nádhery okolo mě.

Vítr ve výšinách duněl nahlas, bolely mě z toho uši. Při každém zavanutí a pohledu dolů mi přeběhl mráz od krku až po konec páteře. Nebyl jsem si jist, jestli mě to děsilo, nebo jestli jsem si to užíval.

Slunce svítilo prudce, ale led ani sníh neroztávaly. Z jeho prudkých paprsků, odrážejících se od bílého sněhu, bych oslepl. Naštěstí mraky čas od času slunce zakryly. Avšak čistá barva sněhu zářila stále víc.

Otočil jsem se směrem pryč od vysokých hor. V lesích hluboko pod těmito horami nebyla ani vločka sněhu. Bylo to ale příliš daleko, abych to viděl.

*Tatána Vrtková, umělecký popis (líčení),
9. ročník, ZŠ Bouzov (upraveno)*

Další slohová ukázka je z módní přehlídky, kterou uspořádali žáci 3. a 5. ročníku v úterý 5. dubna pro druháky. Ve škole se totiž učíme pro život – takže úkolem bylo připra-

vit popis osoby a jejího oblečení a potom při moderování módní přehlídky tento popis použít. Modelky a modelové se perfektně připravili, nachystali si krásné převleky zaměřené na povolání a koníčky a parádně také všechny modely předvedli a okomentovali.

Zde máte popis květinářky a cvičitele psů:

A nyní přichází modelka předvádějící květinářku. Můžete si povšimnout krásných šatů s růžovými kvítky na šedém podkladu a také béžových silonek. Můžeme obdivovat růžový klobouk, který doplňují kudrnaté vlasy. Květinářka drží v ruce košíček a v něm různobarevné květiny.

Julie Kramplová

Tady vidíte přicházet model značky Puma, který je určený spíše pro venkovní běh a běh se psem. Jak můžeme vidět, modré rifle skvěle ladí se světle zeleným tričkem s dlouhým rukávem. Můžete si všimnout i černobílých bot značky Puma s bílou podrážkou, která se dokonale hodí k černé malé taštičce přes rameno, ve které je všechno pro pejska. Pejsek je ozdoben fialovým vodítkem.

Vojtěch Muschalek

Přejeme všem příjemné a teplé jaro a pokud možno jen samé dobré zprávy!

Mgr. Andrea Řezníčková,
ředitelka školy
www.zsbouzov.cz

KINOAUTOMAT

Slunečné, mrazivé ráno mě vítá svými paprsky přes kuchyňské okno, kterému bych měl jistě brzy dopřát jarní očistu. S indiánskou opatrností nakukuji z oblíbené pozice u sporáku, zda-li je po ránu vše jak má být. Vše na svém místě. Než půjdu do práce, nasypu do krmítek. Malá krmítka, vyrobená z kokosového ořechu musím dosypávat obden. Větší krmítka z upraveného kanystru od destilované vody, vydrží déle. Není to žádný designový zázrak, ale funguje výborně. Dokonce, když ho dvakrát odnesla vichřice, tohle futuristické krmítko přežilo bez „ztráty kytičky“. Ptáčkové si na něj zvykli. Hlavně takový dlask tlustozobý, když se usadí přímo dovnitř na slunečnicová semínka, vypadá tam jako porcelánová ozdoba z městského balkónu. Nenechá se jen tak vyrušit. Louská si semínka přímo v krmítku, jen občas sýkora koňadra, nebo malá sýkora modřinka, nemají žádný ostych k ubytovanému dlaskovi a pomohou mu s hostinou. Pak občas zavítá ještě brhlík lesní, takové ptačí torpédo. Nikoho se neptá, přiletí a snad ještě za letu uzme porci a je pryč. Takový brhlík by asi neměl problém, ani kdyby tam místo dlaska seděla kočka.

V konvici mi vaří voda na čaj. Hrnek už čeká, ale pytlík s čajem nikde. S takovým přímým přenosem před nosem ztrácíte pojem o čase. Automatickým pohybem nahmatávám tu správnou krabičku. Jak nedopatřením klapnu v rychlosti dvířky od skříňky, vznese se koberec utkaný z hejna drobných zvonohlíků zahradních. Až jsem se polekal, protože takových dvacet až třicet drobných ptáčků pasoucích se pod stromem se svými dokonalými mimikry nejsou téměř vidět. Rozletěli se všichni jako jeden do okolních stromů, aby si po chvilce zase dodali odvalu a postupně se vrátili ke své tabuli.

Je až dojemné sledovat jejich zvyklosti. Sýkora koňadra když přiletí na krmítka, většinou se do semínka pustí hned a obratně v zobáčku si ho oloupe, sní a hned si vezme další, až než ji vyžene nějaká konkurence. Malá modřinka, ta si jen semínko vezme, poodletí kousek na větvíčku, kde ho přidržuje a tím svým malinkým zobáčkem úžasně vyklove. Pak přiletí strakapoud velký a kdo sedí na krmítku, v mžiku odletí. On si ale jen semínko vezme, poodletí na své oblíbené místo na kmeni jabloně, kde ve skulině v kůře má takový vytvořený louskáček. Pak se hned, ještě na rozhoupané krmítka, vrátí pro další a tak to opakuje třeba i desetkrát. Jednou na tom kmeni byl, jako kdyby tam přimrzl. Ani se nehnul. Šel jsem na záchod, vrátím se, byl tam stále. Dopřála pračka, pověsím prádlo, po očku sleduju toho strakapouda a nic. Dobrých dvánáct, možná patnáct minut se ani nehnul. Už jsem měl strach, jestli se mu něco nestalo. Mezi tím krmítka obsadil stehlík obecný. Krásný, pestrobarevný ptáček, se svým parádním šatem vymyká všem ostatním. Nedá mi to, vyjdu ven a strakapoud jako přikovaný, ani se nehnul. Až jsem byl tak na dva metry od něj, tak uletěl. Tohle jsem zažil poprvé, možná usnul...

„Ahoj Kačko!“ Jen vylezu ven, hned mi zvoní telefon. „Rád tě slyším! Zrovna jsem se byl podívat, jestli se něco venku nestalo strakapoudovi.“

„Strakapoudovi? Ty sis pořídil strakapouda?“

„To zrovna ne, ale mám celou zimu před kuchyňským oknem spoustu ptačích kamarádů. Akorát jsem si říkal, jaký je to komfort mít celou zimu vlastní přírodovědný pořad v přímém přenosu. A to skoro zadarmo.“

„Proč skoro?“

„Vše co nás obklopuje a vytváří nám radost z žití, tak to vždycky něco stojí. Rozumný člověk si přece uvědomuje, že zadarmo není nic. V tomto případě jsem načas čtvrtý dvacetikilový pytel se slunečnicí. A to letošní zima byla mírná. Víš, když nedáš, nemáš.“

„Jak to myslíš?“

„No, když dáš, v tomto případě ptáčkům do krmítek, tak oni se ti odmění celou zimu svoji přítomností. Pak máš před oknem kouzelný kinoautomat, který se ti nikdy neomrzí. Kde v přírodě jako turista potkáš dlaska? Když přiletěl poprvé, tak jsem si hned vzpomněl na knížky Ondřeje Sekory, kde dlaska výtvarně ztvárnil. Takový fešný pták. Kdybych si tu každou zimu před oknem nedržel tuhle ptačí jídelnu, ani bych netušil, kolik létajících strážníků u nás žije. To pak ještě přiláká z okolí i veverky, občas i nějaký mlsný kocour se přijde podívat. Pak najdu opodál jen hromádku perí z nepozorné sýkorky. Za letošní sezónu tedy jen jednu, co vím. To předloni jsem tu našel strakapouda...“

„Usnul?“

„Asi si taky zdřímnul po obědě. Pak přišel kocour, a spal už na věky. V životě to prostě tak už chodí. I když se vše jeví idylicky, krmítka jsou plná, semínek je dost, vždycky může přijít mlsný kocour.“

„Není ti těch ptáčků líto?“

„Nesmíš to tak prožívat. V ptačí hierarchii to funguje víc přírodně, než v té lidské. Větší má většinou vždycky navrch. Ale i menší nebo dokonce i malý, když se nebojí, a je šikovný, tak si přijde taky na své. Nakonec i velké hrdličky zahradní, když občas přiletí na návštěvu, většinou v páru, tak se pasou pod jabloni jako slepice tím, co z krmítek vypadá ven. To pak ti spolupasoucí se zvonohlíci, vrabci, někdy i zmiňované dlaskové, jsou potom jako jejich děti, o poznání větších hrdliček. Když nepočítám mlsnou kočku, co číhá na nepozornost malého ptáčka, tak i káně ti zamorduje slepici na dvorku. Není to ale důvod přestat s chovem slepic. V přírodě nejsou odbory, ptáčkové si nemají kam jít stěžovat.“

„Naštěstí! Ti, co si jen stěžují, to vždycky něčím smrdí. Ty víš, že dobro je potichu,“ říká Kateřina. „Když se někdo pořád ozývá, jen si stěžuje a na vše nadává, tak to už je takovej kolovrátek, kterému je těžko uvěřit. Baví mě ti, kteří si hrají, jak jsou moudří a jaké mají přehled, všechno zpochybňují a obrací.“

„To už je, Kačko, naše novodobá daň za přeinformovanost. Když máš něčeho víc jak hodně, nejen že to potom ztrácíš na ceně, ale přestaneš si toho vážit. Pak možná zapomeňš být i ve střehu, protože žiješ v iluzi, že semínek je dost a v naší komunitě nám veverka neublíží. Do doby než přijde kocour. Když máš informaci víc než dokážeš vstřebat, tak to funguje podobně. Začneš se ztrácet v tom, co je myšleno s nadsázkou, co je recese nebo jízlivá poznámka, většinou z frustrace, protože poslední semínko suverénnímu zvonku zelenému uzme před zobáčkem malá nebojácná modřinka. To se i v tom ptačím světě spustí mela.“

„Principy ptačí hierarchie tedy fungují i v lidské společnosti. Tedy s tím rozdílem, že malý, rychlý brhlík, si nepotřebuje navyšovat své ego před velkým strakapoudem.“

„Asi tak nějak. Lidé si prostě vzájemně závidí, aniž by si to uvědomovali. Kdo bydlí na samotě u lesa, má pocity, že ve městě je život jednodušší a zábavnější. Kdo bydlí v ruchu města, touží po klidu vesnice. Člověk by měl s pokorou přijímat místo, kde žije a smířit se s tím, co má. A věř mi Kačko, že i ten chudý člověk má toho víc jak hodně. Jen kvůli svému okukování po okolí to není schopen vidět.“

Pak už jsme se jen rozloučili. Dosypal jsem do krmítek a vyrazil do práce, protože nic není zadarmo.

Omlouvám se všem ptáčkům, které nezmiňuji, protože je vás opravdu hodně.

Všem čtenářům Bouzovských novin přeji hezké jarní dny.

Michal Mayer

Vilém Švec z Kadeřína, objevitel krápníkových jeskyní v Javoříčku

Vilém Švec (* 19. 4. 1885, + 14. 9. 1941) pocházel z Kadeřína č.p. 4. Narodil se 19. dubna 1885 v rodině hajného Josefa Švece a jeho manželky Filomeny Švecové, rozené Hopjanové z Ludmírova. Jeho rodiče měli zemědělskou usedlost a hospodu, otec byl hajným v Kadeříně. Vilém měl 2 bratry:

- Jana – který zůstal v Kadeříně na rodném hospodářství
- a Josefa – který si vzal za ženu vdovu po Macháčkově z Kadeřína.

Dále měl 4 sestry:

- Růženu – provdanou za Havlíčka z Březiny,
- Ludmilu – provdanou za Zapletala z Veselíčka,
- Hedviku – provdanou za lesního správce Slováka (působil v Bouzově)
- a Marii – provdanou za státního úředníka Panoše z Olomouce.

Vilém Švec po ukončení základního vzdělání v obecné škole v Blažově, absolvoval lesnickou školu v Hranicích. Lásku k lesu, přírodě a střelnému prachu zdědil po svém otci. Navíc již od mládí poutaly jeho pozornost díry ve vápencových masivech, zejména kolem Kadeřína a Javoříčka. Když po absolvování lesnické školy započala I. světová válka, musel nastoupit jako voják k dělostřelectvu. Když měl rukovat na frontu jeho mladší bratr Jan, tak mu Vilém radil „tlač se k dělostřelectvu, to je za frontou“. Jan se nakonec dostal k balonům, ze kterých pozorovali vývoj fronty. Když se Vilém vrátil z války, nastoupil svoje první místo lesníka ve Skrbovicích na Bruntálsku (Schreiberseif) v myslivně č. 10. Zde poznal svoji nastávající manželku Julii Beckovou z č. p. 2 a 3. Pocházela z německé rodiny. Její rodiče měli zemědělskou usedlost a ozdravovnu v Jeseníku – Gräfenberg (2 lázeňské domy). Byla to žena pro svoji rodinu, jak o ní řekl její syn Bedřich „každému bych přál takovou maminku“.

Jeho druhé místo lesního bylo Podlesí u Pradědu (Karlova Studánka) v německém prostředí (Wiedergrun) v roce 1933. Dalším místem byl Bousín u Plumlova.

V manželství se jim narodili 3 synové:

Otto narozen v r. 1913, který po absolvování lesnické školy v Hranicích byl lesním správcem v Podluhách u Příbrami v Čechách, potom bydlel v Kladně u Prahy.

Vilém narozen v roce 1914, po absolvování průmyslové školy v Brně byl zaměstnán ve zbrojovce. Nějaký čas byl doma a účastnil se pátrání po jeskyních. V prosinci roku 1939 zhotovil mapu v té době objevených jeskyní. V pozdější době byl zaměstnán u firmy Sigmond v Lutíně. Po válce bydlel v Hofu u hranic blízko Chebu.

Bedřich narozen v r. 1918, který po absolvování obecné školy v Obectově a měšťanky v Lošticích absolvoval obchodní školu v Olomouci. Potom se dva roky ve Šternberku učil obchodníkem, aby mohl převzít v Bouzově obchod a restauraci. S maminkou se pak věnoval jejich provozu. Tak měl dost času na průzkum jeskyní. V Bouzově měl letadlo, dvojplošník, věnoval se leteckému sportu, jezdil létat na letiště v Olomouci. Když dával letadlo do pořádku se svým kamarádem Janem Vlčkem, stala se nehoda, že praskla gumová hadička od přívodu benzínu do karburátoru, letadlo chytlo a než jej uhasili, tak kabina a trup shořely. Bylo to potaženo plátnem.

Poněvadž toužil dostat se do českého kraje a prostředí, byl přeložen do Obectova u Bouzova. Od 1. 2. 1936 bylo jeho poslední působiště Javoříčko, kam se nechal přeložit po smrti revírníka Severina Vařejku. Hlavní důvod přeložení však byl hledání jeskyní.

Ještě koncem 19. století ostrá skaliska a díry vedoucí do země naplňovaly zdejší lid něčím nadpřirozeným a nadpozemským. Z této doby máme první zmínky o krasových jevech v oblasti Javoříčka až po Bouzov v podobě různých pověstí a bájí, zejména o Zkameněném zámku, Svěcené díře a kopcem Špraněk.

Tyto pověsti a báje se probíraly v kadeřínské hospodě u Šveců, kde malý Vilém vyrůstal a s napětím poslouchal, co všechno v podzemí kolem Kadeřína a Javoříčka může být. Zde bylo asi zaseto semínko, které potom v dospělosti vyrostlo ve snahu odhalit tyto záhady v podzemí, jak o nich slyšival při hospodských debatách.

Jedna ze záhad byl Zkamenělý zámek a jeho okolí, který měl být odedávna sídlem zlých mocností, jež hlídají poklady zakleté ve skalách. Od nepaměti tu byla známa chodba s malou jeskyňkou, z níž vedly dvě chodby, které měly vést k velkému zámeckému pokladu ve Svěcené díře. Zkamenělý zámek stál na vysoké skále nad potokem Špraňkem a patřil zchudlému rytíři „Von Spran“ (Špraňkovi). Dneska již po zámku není ani památky.

Nad Svěcenou dírou byla postavena chaloupka jako jedna velká místnost, stěny zvenčí obité ze samých koleček nařezaných z malých stromků, okna byla bez skel, bytelné dveře, dřevěná zem a padací dveře do sklepení. Sklep byl velmi prostorný, uprostřed dávné ohniště, stěny zakouřené, skoro černé od ohně a loučí. Podle nezaručených zpráv se prý v této jeskyni ukrývali před nebezpečím okolní obyvatelé již za vpádu Mongolů a zvláště pak za náboženského pronásledování po Bílé hoře. Podle pověstí se ve Svěcené díře scházeli k tajným bohoslužbám a náboženským promluvám věřící zakázaných sekt, jako Čeští bratři, Novokřtenci čili Habáni a jiní. Čeští bratři ji údajně vysvětili na „Svěcenou díru“. Zde se každoročně konala pouť. Hrál zde dechovka, stávaly tam krámky s pamlsky a ve Svěcené díře se tancovalo, což bylo jediné potěšení, které v tomto chudém kraji měli.

Tyto všechny okolnosti podněcovaly Viléma Švece k průzkumům tohoto krasu. Vilém Švec byl rovněž zánětlivý nimrod a se svým bratrem Janem se zabývali lovem lišek, jezevců, kun a tchořů, kteří přebývali v dírách vápencového krasu. Při lovech si všímali, že v okolí Zátvořice a Zkamenělého zámku odtává v zimě sníh i za tuhých mrazů, což způsobuje proudění teplého vzduchu v několika místech, a při mrazech ze země vystupuje i pára. Proto ještě před vlastním průzkumem a hledáním jeskyní mu jeho bratr vždy v zimě prováděl při svých pochůzkách po revíru záznamy v mapě, ve kterých místech sníh roztává, a nebo kde vystupují z děr páry, které vznikaly z vlhkého vzduchu.

To, že se nechal Vilém Švec přeložit hlavně kvůli hledání jeskyní, bylo známo. Je nutno podotknout, že nikdo před ním se o tak náročnou práci v objevování jeskyní nepokusil. V této činnosti mu byla velkou oporou manželka Julka, která měla vrozené vlohy ke hledání podzemních prostor pomocí proutků, kyvadla a virgule. Další velkou oporou mu byli jeho tři synové, nejvíce Bedřich, kteří měli rovněž o podzemí zájem.

Po nástupu do Javoříčka zakoupil Vilém Švec v Bouzově dům na náměstí s obchodem po bouzovském starostovi Wiedermanovi (dnešní pošta). Zde zřídil restauraci a obchod pronajal Všetickům. Když přestali platit nájem tak jim dal výpověď a obchod převzal jeho syn Bedřich a restauraci manželka Julka, což provozovala i po smrti svého manžela, přes válku do roku 1946. Vilém Švec bydlel na hájence v Javoříčku a o domácnost se mu starala Aloisie Zapletalová z Javoříčka, provdaná Jedličková.

Po dlouhých pozorováních, průzkumech a měřeních se rozhodl Vilém Švec na jaře roku 1937 započít s pracemi v Zátvořici, kterou pokládal za zřícenou jeskyni podle suti, které tam bylo mnoho.

V Zátvořici však byly práce a průzkum brzy zastaveny pro velké riziko zřícení balvanů. Zde předpokládal Švec proniknutí do podzemí po odstranění suťového závalu.

O to více se započalo potom pracovat v průzkumu ve Svěcené díře, kde Švec předpokládal další možnost dostat se do podzemí. Po 6 týdnech kopání se podařilo v dolním rohu jeskyňky otevřít komín vedoucí dolů a rozšířit ho, aby se ním dalo prolézt. Komínem byl potom na laně spuštěn nejzkušenější z prolézání chodeb Bedřich Švec, který byl štíhlý a zapálený pro hledání jeskyní. Toto byla počáteční dutina, kterou se dostal do rozsedlinových propastí nazvaných „Švecovo bludiště“.

Je nutno se zmínit, že Vilém Švec měl kvůli pracem ve Svěcené díře mnoho nepříjemností s nadřízenými na lesní správě v Bouzově, která nebyla pracem nakloněná a odmítla se na nich finančně podílet. Švec tedy veškeré riziko bral na sebe, včetně bezpečnosti.

Když jednou Švec odcházel z lesní správy, tak i lesní správce Dolanský točil prstem na čele, že je blázen. Takové nepochopení měl Švec a rovněž neuspěl ani na Zemském úřadě v Praze, proto byl nucen hradit financování ze svého. Pracovalo tam již více dělníků, z nichž někteří ze zanícení zdarma, ale některým musel zaplatit.

Švec financoval i přizvané odborníky ke konzultacím. Když započalo dílo nadějně, pozval si Švec ke konzultaci v dalším postupu různé odborníky a speleology. Přizval si rovněž i speleologa světového jména pana Absolona, který oblast průzkumu osobně navštívil a konzultoval se Švecem další postup prací při objevování.

Další průzkumy potom prováděli někteří dělníci zdarma jen za občerstvení ve spodním patře se zámerem dalšího postupu. V této době se rozhodl Vilém Švec prodat jalovici, aby získal další finanční prostředky, poněvadž výdělek z restaurace v Bouzově nestačil pokrýt výdaje.

14. dubna 1938 Vilém Švec ml., Bedřich Švec, Adolf Brosinger a jeho syn, asi po 2 hodinách se jim podařilo dosáhnout dnešního Dómu Gigantů (tehdy Stalagmitový dóm) a to již byli ve velkých prostorách Javoříčských jeskyní.

Dne 1. 5. 1938 byl pozván do Javoříčka Ing. Jan Vávra z Brna. Protože objevená cesta do jeskyní byla velmi dlouhá a náročná, bylo hledáno místo pro umělý průchod do jeskyní. Bylo vytipováno místo, označeno na povrchu obdélníkem, na jehož rohy byly dány nálože. Ze Svěcené díry sestoupili s nepatrnou výzbrojí do podzemí V. Švec, A. Brosinger a J. Vávra. Slézání strmých stěn a protahování se úzkými místy jim umožnilo vzít si jen nejnútnejší věci (lana, žebříky, svíčky, karbidky, buzolu). Sestup se uskutečnil za svízelných okolností, spleť podzemních prostor, které byly označeny začouzenými místy pro orientaci. Když dosáhli dnešního Suťového dómu, tak byly postupně odpáleny nálože, a tak bylo podle nejsilnější intenzity slyšitelnosti výbuchu v jeskyni zaměřeno a zjištěno nejvhodnější místo pro vchod do jeskyní (místo u nynější chaty Jeskyňka). Pobyt v jeskyni trval přibližně 8 hodin. Na určeném místě potom byly odstraněny 2 m hlíny a skály, což trvalo den, a bylo dosaženo úspěchu. Jeskyně mohly být zpřístupněny veřejnosti. Veškeré práce od května již probíhaly v režii lesní správy – rok 1938.

V červnu v roce 1938 byly jeskyně osvětleny elektrickým proudem. Po propojení Pohádkové jeskyně se Svěcenou dírou se již nemuseli návštěvníci vracet stejnou cestou, kterou do podzemí vstoupili. V jeskyních byly od počátku prováděny různé vědecké průzkumy. V září 1938 navštívil jeskyně Dr. František Vitásek, prof. fyzikého zeměpisu na Masarykově univerzitě v Brně s asistentem Dr. J. Krejčím a provedli základní barometrické měření jeskyní a geomorfologické studie.

O Velikonocích 1939 přijel do jeskyní Dr. Radim Kettner, profesor geologie Karlovy univerzity v Praze s asi-

Na skupinové fotografii jsou Vilém Švec s manželkou Julií zachyceni ve společnosti svých synů Ottu s manželkou, Viléma a Bedřicha.

stentem Dr. Zdeňkem Rothem a paleontologem a geologem Mořicem Remešem z Olomouce. V květnu 1939 provedl zaměření dómu Ing. František Meisl z Vysoké školy báňské v Příbrami. V létě 1939 pracovali na geologickém průzkumu Dr. Radim Kettner, Dr. Zdeněk Roth a Dr. František Vitásek. Studii netopýrů sídlících v jeskyních započal prof. Karel Kostrůň.

Na podzim roku 1940 prováděl za spolupráce objevitele Viléma Švece, Bedřicha Švece, Jana Vlčka, Ludvíka Vlčka a K. Zapletala chiropterologické studie včetně topografického vyšetření zdejšího krasu, prof. Karel Kostrůň, který rovněž zpracoval podrobnosti o objevení jeskyní v Javoříčku a zveřejnil je v časopise „Československý kras“ speleologického klubu v Brně roku 1949 na str. 292–294.

V této době byl objevitel Vilém Švec vážně nemocen. Přesto se bez známek únavy aktivně podílel na těchto odborných šetřeních.

Vilém Švec, objevitel krásných krápníkových jeskyní v Javoříčku umírá po velkém utrpení na rakovinu ledvin v Olomoucké nemocnici dne 14. září 1941 ve věku

ještě produktivním 56 roků. Nepodařilo se mu již splnit druhý sen; objevit v rodné obci Kadeříně jeskyně, o jejichž existenci byl silně přesvědčen a započal tam s objevováním v místě zvaném „Valach“ v Boučí. Říkal, že by chtěl pomoci Kadeříně objevem jeskyní, kde by místní lidé získali zaměstnání.

Opustil rodný kraj lesů a strání, které tak miloval, pro nějž žil, kus země, jak říkával opravdu země české – kde domov můj. Spí věčný sen ve stínu lip a bříz na hřbitově u sv. Maří Magdaleny v Bouzově, kde mu patří dík a krásná vzpomínka u jeho pomníku a rovněž před vchodem do jeskyní, kde je jeho bysta.

Paní Julie Švecová se se synem Bedřichem v roce 1946 odstěhovala do Německa, když byla odsunuta na pokyn bouzovských komunistů. Jejich hlavním cílem bylo získat jejich dům pro sebe. Tento záměr jim nevyšel, protože byl dům zabrán a po válce zde byla zřízena pošta a drogerie. V Německu paní Julie se synem Bedřichem bydleli ve Weilburgu, kde Bedřich Švec zemřel 1. 8. 2009.

Jiří Ženožička

PRVOMÁJOVÉ VZPOMÍNKY

Již v raném mládí byla má generace seznamována s oslavami 1. máje. Tehdy jsme byli s touto událostí obeznámeni ve vlastivědě a učebnici – „Obrázky z dějin“, ve které byla podstatná část fejetonu Jana Nerudy, 1. máj 1890 v Praze. Tento fejeton vyšel v „Národních lisech“ a autor tam píše: „Šel jsem schválně proti všemu proudu. Červené odznaky, červené kravaty – klikatým bleskem projela mozkiem vzpomínka na Komunu, na rudé prapory anarchistů. Poprvé jsem viděl na lidech, tu temně rudou barvu světového sociálního hnutí, rozechvěl jsem se. Kupodivu, kupodivu – tytéž barvy, černá na temně rudé půdě, které vlály nad hlavami husitů, bojovníků za svobodu náboženskou, tytéž barvy dnes vlají nad hlavami bojovníků za úplnou rovnost občanskou. Byl první květen roku 1890.“

Jak se tedy tehdy před více jak 130 lety objevila myšlenka oslav, a že v samém počátku se nejednalo o „žádné velké slavení“. Šlo o něco úplně jiného. V roce 1886 došlo v Chicagu k velké celodenní stávce odborářů a anarchistů za osmi hodinovou pracovní dobu, které se účastnilo na 300 000 dělníků. 4. května došlo k výbuchu bomby při protestní demonstraci. Z toho byli obviněni předáci stávky, postaveni před soud a 5 z nich bylo odsouzeno k trestu smrti a následně popraveni. Protest proti tomu se rozhořel po celé severní Americe a přesáhl až do Evropy. Mezinárodní dělnický kongres v Paříži roku 1889 (též zvaný jako 2. Internacionála) přijal několik rezolucí a mezi nimi usnesení o mezinárodní manifestaci za práva dělníků – manifestaci 1. máje, která byla právě inspirována událostí v Americe. Od té doby do dneška se v různých podobách a s různými cíli uskutečňuje dodnes. V našich zemích to byla Nerudou zmiňovaná akce v Praze na Sřteleckém ostrově.

Oslavy a vzpomínky 1. máje měly své další osudy. Úplně od počátku šlo o boj za sociální spravedlnost, lepší pracovní podmínky, boj za národní svobodu, ale v pozdějších letech to došlo daleko, že účast na „oslavách“ byla povinně vyžadována, kontrolována a neúčast mnohdy i trestána. Především bylo třeba prezentovat úspěchy pracujícího lidu a jeho předvoje-

komunistů v čele se Sovětským svazem a jeho představiteli. Většina lidí narozených před rokem 1989 se těchto oslav – manifestací se účastnila se zcela individuálními pocity. Někdo slavil radostně, někdo povinně, někdo s nechutí, někdo za peníze, někdo se chtěl zviditelnit, někdo A já bych se Vám vyznal ze svých pocitů a zážitků, z těchto, za nás, oslav radostné práce. Jestli tomu tak bylo, to ponechávám na Vašem zamyšlení.

Již jako asi pětiletý kluk jsem se s otcem zúčastnil manifestace v Litovli. Hlavní mítink se konal na náměstí Přemysla Otakara, které bylo plně zaplněno lidmi z Litovle a poměrně širokého okolí. No a otec, činný sokolský pracovník se tu setkal s mnoha svými sokolskými kamarády a měli co probírat. Nějak se zapovídal, na mě zapomněl a mě to jaksi nezajímalo. Nevím, co mě tehdy upoutalo, no šel jsem se na to podívat, a když jsem se na asi na původní místo vrátil, otec tam nebyl. Chvilí jsem jej hledal, což se mi nepodařilo a dostal jsem „originální nápad“, že bych tedy mohl jít pěšky domů. No cestu z náměstí na konec Litovle jsem zvládl, ale přišel jsem na křižovatku „U Šmodasů“ a teď kam? Doprava, či doleva? Usoudil jsem, že to bude nejlepší vlevo. Šel jsem statečně, až jsem u nejbližší vesnice (Rozvadovice) potkal nějakého staršího pána, který se mě ptal, kam že to jdu. Hrdě jsem mu odpověděl, že do Luké. Pan se zasmál a říkal mi: „Chlapče, to jdeš špatně, musíš se vrátit“. Tak jsem se vrátil, ale to mě začaly bolet nohy a od další cesty domů pěšky jsem raději opustil. Už u mě zvítězilo přesvědčení, že bych se měl vrátit na náměstí a pátrat znova po otci. U pivovaru jsem potkal manžela mé sestřenice, a ten na mě, kde se toulám, že táta mě nemůže najít. A pro jistotu, abych neprovedl zase nějakou hloupost, popadl mě za ruku, odvedl na náměstí a předal otci. Ten si mě už pohlídal a hned jsem dostal poučení, že o tom nemám doma mluvit. A tak můj první 1. máj poměrně dobře skončil.

V pozdějších letech už jako školáci jsme jezdili na 1. máje společně, většinou do Litovle. Jeden rok, někdy koncem padesátých let jsme, a už nevím, z jakého důvodu jeli do Konice. Možná to bylo proto, že se mlu-

Foto v archívu autora – „1. máj 1968 ve Štítech

vilo o tom, že na těchto oslavách bude Hrdina SSSR generál Richard Tesařík. A to nám klukům imponovalo. Opravdu tam byl, mluvil o bojích v SSSR a na Dukle, kde pro něho osvobozování skončilo těžkým zraněním, které na něm zanechalo viditelnou stopu. Jedno oko měl zakryté černou páskou, poněvadž právě na Dukle o ně přišel.

Při studiích na střední škole v Litovli jsme se už museli oslav 1. máje účastnit povinně se svou školou. A co je povinné – to bývá i protivné. Zvláště v posledním ročníku to mělo pro mě a mého kamaráda od první třídy nepříjemnou dohru. My kluci jsme museli za třídu nést nějaký plátěný transparent připevněný na dřevěných tyčích. Protože tehdy v Litovli dosti foukalo, po nějaké době byli nosiči unaveni a další spolužáci je vystřídalí. Holky především vyvolávaly hesla a „statečně“ mávaly mávátky a vlaječkami. Jak jsem řekl, bylo tehdy větrno a to se nám nevyplatilo. Když jsme rozvinuli transparent a opřel se do něj vítr, tyče to nevydržely, náš transparent a opřel se válel s nějakým ideovým heslem v prachu. A tu naše třídní a především učitelka matematiky v 2. ročníku se do nás pustily. Zase bylo slyšet známé: „No, jó, zase Jaromír a Jaroslav.“ Marně jsme se hájili, že za to nemůžeme. U těchto dam jsme byli zařazeni v určité škatulce a bylo úplně zbytečné se bránit. Zvláště zmiňovaná učitelka matematiky nás neměla vůbec ráda, poněvadž jsme ji mnohokrát dokázali, že příklady, které píše na tabuli jsou špatně vypočítané. Vrcholem bylo, když šla za naším Frantíkem – učitelem matematiky v 1. a 3. ročníku a ten jí tehdy řekl: „Kdepak ti chlapi z Luké, to jsou výborní matematici“ a od té doby se stále hledalo, co by se na nás dalo svést. Až na konci slávy jsme se dověděli, proč že nám ty tyče praskly. Naši dva spolužáci, dámy velmi ochraňováni – jinak rošťáci, při zastávce pochodu z nudy začali tyčemi i s transparentem šermovat a tyče nalomili. Nám nic neřekli a my jsme pak byli ti viníci.

No a na vysoké v Olomouci to nebylo o nic lepší. Hned v prvním ročníku průšvih, a to pořádný. Při studiu a jiných aktivitách nás ani tak moc nezajímalo, že budou nějaké oslavy 1. máje. V pondělí ráno jsme jako obvykle jeli do školy a 30. dubna jsme se dozvěděli, že se musíme zúčastnit oslav a splnit svou povinnost k fakultě – nést prapory, transparenty, portréty komunistických představitelů apod. Pochopitelně svátečně ustrojeni a v nezbytných tmavomodrých svazákových košilích. Nic z toho jsme na kolejích neměli a tak odpoledne 30. dubna jsme s Jardou jeli domů, že na druhý den brzo ráno pojedeme do Olomouce. Jenže chyba lávky. Vůbec nás nenapadlo, že se do Olomouce nedostaneme. Přijeli jsme do Litovle a autobusy na Olomouc nejely. Naopak do Litovle z širokého okolí byli manifestující svážení. Od Nákla zase autobusy nejely na Litovel, ale do Olomouce. A tak jsme skončili na oslavách v Litovli. Další den, nikdo nic neříkal a tak jsme se domnívali, že je klid. Ale to jsme se šeredně zmýlili. Asi po třech dnech jsme všichni hříšníci byli pozváni na kárnou komisi k děkanovi fakulty. Bylo nás tak kolem dvaceti. A hlavní organizátor fakultních oslav, vedoucí katedry Tv, velmi nekompromisně vystupoval, jeho řeč byla „velmi“ hlasitá, obvinil nás ze záměrné sabotáže prvomájového průvodu a požadoval pro nás vyloučení z fakulty. Měli jsme velké štěstí, že tehdejší proděkan Kotrlý, uznával naše argumenty a nakonec došlo ke kompromisu – jen k podmíněčnému vyloučení do konce školního roku. Něco k organizátorovi – vždy velmi aktivní, nás vylučoval, v roce 1968 se zase velmi angažoval, po roce 1970 si chtěl „novou“ angažovaností zachránit kariéru, ale nakonec mu to nebylo nic platné, byl to člověk poplatný každému režimu).

A dostáváme se k májům mé učitelské praxe. Hned na počátku jsem působil na vesnici na Štítecku. A právě v tomto městečku se konaly oslavy pro okolí. Jisté bylo, že se oslav školy musely zúčastnit, za to byl zod-

povědný ředitel školy. Můj ředitel, tehdy o 30 let starší než já, ač komunista, byl to rozumný člověk, který i když obhajoval linii strany a dostávali jsme se do sporu, nikdy neublížil. Velmi rád na něj vzpomínám. A na této škole jsem prožil nejkrásnější 1. máj v mém životě. Byl to rok 1968 – rok nadějí našeho národa. A že to byl máj nevynucovaný, proto byl i radostný. Vidím to jako dnes. Byl nádherný, jasný i když větrný den. A ta atmosféra, nikdo nic nevynucuje, lidé vidí jakousi naději na zlepšení života, z otevřených oken je slyšet hudba z radií. Slyšíme pochodové písně, o kterých víme jen z vyprávění rodičů. Písně, které je vedly k spokojenému životu, životu prodchnutému sokolskými myšlenkami. A v čele národa konečně stojí lidé, kterým se dá věřit. Mluví se o tom, o čem se nesmělo před tím ani ceknout. Byla zde jakási vidina spravedlnosti. A my jsme šli docela rádi, nikdo nám nevnucoval transparency, portréty komunistických potentátů. A naše škola? – ředitel vymyslel zcela originální mávátka, která měla v průvodu velký úspěch. Tehdy koncem dubna už začínaly pučet větvičky na břizách. Jako mladý (byli jsme na škole dva – já a ředitel) jsem místo vyučování byl vyslán s dětmi přinést dostatečné množství březových větvíček, které jsme pak ve třídě nazdobili krepovým papírem v národních barvách. A ráno jsme společně pěšky vyrazili do Štítů. Průvod byl zcela jiný jako jiná léta a po akci jsme se společně s dětmi vraceli domů. I mezi žáky byla taková, radostná a uvolněná atmosféra. Při nedávném setkání s tehdy malými dětmi, dnes již důchodci, jsme na tento máj rádi zavzpomínali.

Ale tohle trvalo velmi krátce a najednou jsme se vrátili tam, kde jsme byli předtím. Můžeme říci, že jsme se začali zase vracet do padesátých let. Vesnici jsem opustil a nastoupil vojenskou službu. Měl jsem štěstí, že jsem jako voják nemusel dělat žádnou stafáž či nějakou pořádkovou službu. Po vojně mě osudy života zavedly do Bouzova. A hned několik měsíců po příchodu tu byl První máj a zase povinná účast na oslavách. Bouzov se trochu uklidil, škvára ze silnice po zimním posypu se spláchla do kanalizace a trasa od letadla (u Ženožičkových) až na městečko se za hlavní pomoci nejstarších žáků Základní školy slavnostně vyzdobila fábory, májkami, hesly apod. Ráno však byl Bouzov pod vrstvou sněhu – a veškerá výzdoba znehodnocena tak, že se v příštím roce již nedala použít. Průvodu se zúčastnily jen promrzlé děti se svými učiteli a několik málo dospělých. Protože výzdoba byla zničena, bylo v roce 1972 od oslav upuštěno. To však velmi těžce nesli tři kovaní komunisté, kteří prosadili, že se zase od roku 1973 v pravidelných oslavách 1. máje bude pokračovat. Byli jsme „nadšení“. Protože 1. máj roku 1971 byl z hlediska účasti veřejnosti fiaskem, zapracovaly orgány místní organizace KSČ, NF, zájmových organizací a místních hospodářských podniků na účasti svých členů na oslavách. Nejvíce bylo vidět zemědělce z JZD Mír Bouzov. Mezi lidmi se nesla taková zvěst, že za účast v průvodu dostali zaplacenou

pracovní jednotku. Pravdou je, že kromě školy opravdu převažovali členové JZD, kteří přijeli dokonce s alegorickými vozy.

A nastává doba 16 roků, kdy se oslavy opakovaly. Vždy se účastníci před osmou hodinou sešli na parkovišti u fotbalového hřiště. Na čele vlajkonoši, děti z mateřské školy, potom děti a pionýři ZŠ se svými učiteli a poté zástupci složek Národní fronty, zájmových organizací a místních hospodářských podniků. Za povinného vykřikování hesel žáky školy se průvod přesunul na městečko před tribunu, která se nacházela pod domem Štefanových. Na tribuně vyzdobené aktuálním politickým heslem stála elita Bouzova. Místní představitelé KSČ, Národní fronty, společenských organizací, zasloužilí pracovníci a hlavně hosté. Velmi často zástupci Sněmovny lidu či národů Federálního shromáždění a nikdy nesměl chybět důstojník Sovětských vojsk dočasně umístěných na území ČSSR. Byla to nuda, věčně stejné, jen zástupkyně Federálního shromáždění přinesly trochu oživení. Jedna připravený projev prokoptala jako dyslektické dítě a druhá (herečka Divadla Oldřicha Stibora z Olomouce) nezapřela svou profesi a s velmi dramatickým přednesem seznámila účastníky oslav s připraveným referátem. Po ukončení oslav na městečku, které tak trvalo něco kolem půlhodiny, se nadšení účastníci rozešli. Někteří ke stánku s ovocem, kde se podařilo nakoupit nedostatečné ovoce – banány, převážně kubánské pomeranče a nějaký další nedostatkový artikl. Významní hosté z tribuny se odebrali do místního hotelu na slavnostní oběd. Odpoledne se na fotbalovém hřišti konal turnaj žáků v kopané a vystupovali tam kynologové se svými psy. A šmytec.

Ale májové oslavy měly vždy na škole následující dozvuky. Hned v nejbližším pracovním dnu se museli ráno před vyučováním sejít učitelé, kde na poradě, kde byla zhodnocena účast a činnost žáků. Pravidelně bylo vytýkáno špatné zdravení pionýrů při hymnách, Internacionále, Písni práce. Bylo probráno, jak se zhostili žáci většinou recitace na tribuně. Největší nešvar, který vytácel , bylo to, že žáci v průběhu oslav a hlavně projevů odcházeli do místní cukrárny kupovat si cukrovinky a především nanuky a oslavě nevěnovali odpovídající pozornost. Také byla do poloviny osmdesátých let kontrolována účast dětí a musely být odevzdávány seznamy dětí, které se oslav na Bouzově nezúčastnily. Od poloviny osmdesátých let už se mohly děti se svými rodiči účastnit oslav kdekoliv. To se však netýkalo učitelů a jejich dětí.

A dnes, každý má svobodnou volbu, zda se oslav zúčastní či ne. Na Bouzově už několikátý rok místní mládež „svým průvodem vzpomíná“ na slavné májové dny. I když je to především recese, po svých zkušenostech „s máji“ se toho nemohu zúčastnit. Mám po tom všem k tomu slavení naprostý odpor. A domnívám se, že je nás takových více.

Únor 2022

Jaromír Fischer

PRONÁJEM POZEMKŮ

Hledám do pronájmu louky, pole. Výpověď u stávajícího pronajímatele vyřídím za Vás, nevadí i delší výpovědní lhůta. Na pozemcích bude řádně hospodařeno. Nájemné 5000 Kč / ha, možnost dalších služeb.

Více informací na:

Lukáš Zapletal, Hvozdečko 15, Bouzov • Tel.: 734 107 175

E-mail: farma.hvozdecko@seznam.cz

web: <https://farma-hvozdecko.webnode.cz>

Charita v Litovli pomáhá ukrajinským rodinám

Charita v Litovli se zapojuje do pomoci ukrajinským rodinám utíkajícím před válkou. Arcidiézní Charita Olomouc na Ukrajině začala pomáhat již krátce po roce 1990. Tehdy Charita organizovala zásilky humanitární pomoci a ozdravné pobyty dětí zasažených černobylskou katastrofou v českých rodinách. V posledních letech se zde Charita věnuje dlouhodobým aktivitám, např. pomoci dětem ulice, podpoře rozvoje místních organizací v poskytování sociálních služeb a podpoře finanční soběstačnosti ukrajinských partnerských organizací. I naše Charita v Litovli je dlouhodobě zapojená do projektu Vánoční balíček na Ukrajinu – obdarování dětí z dětských domovů a ze sociálně slabých rodin. Právě kvůli dlouhodobé spolupráci s Ukrajinou nás aktuální situace zasáhla o to více. Ve spolupráci s naším dlouhodobým partnerem Charitou Ukrajina, se v rámci bezprostřední pomoci obyvatelům Ukrajiny zasaženým válkou soustředíme na zajištění základních potřeb jako je voda, potraviny, drogerie, léky, ošacení či přístřeší. Součástí je také psychologická pomoc.

DARY A FINANCOVÁNÍ POMOCI

Pomoc Ukrajině je možné podpořit on-line finančním darem na webu: www.sternberk.charita.cz nebo převodem na č.ú.: 55660022/0800 variabilní symbol: 104.

MATERIÁLNÍ POMOC A MATERIÁLNÍ SBÍRKY

Charita v Litovli prozatím materiální sbírku nevyhlašuje. Snažíme se vždy reagovat na aktuální poptávku jednotlivců nebo rodin. Využíváme zásoby z potravinových sbírek a Potravinové banky. V případě, že někdo potřebuje konkrétní materiální pomoc, vyhlásíme poptávku na našem Charitním Facebooku: Charita Sternberk – Litovel, Uničov nebo zajistíme okamžitě dle skladových kapacit.

UBYTOVÁNÍ RODIN I JEDNOTLIVCŮ

I nadále poptáváme ubytovací kapacity. Pokud máte možnost ubytovat ukrajinské uprchlíky – jedná se většinou o maminky nebo babičky s dětmi, ozvěte se nám na tel. číslo 731 643 780 nebo na email: katerina.kargerova@sternberk.charita.cz.

NABÍDKY POMOCI

Evidujeme a snažíme se propojovat veškeré nabídky s poptávanými potřebami pomoci. V případě, že cokoliv nabízíte, kontaktujte nás prosím na emailu: katerina.kargerova@sternberk.charita.cz

PORADENSTVÍ UKRAJINSKÝM RODINÁM

Rodinám nabízíme pomoc s registrací v Krajském asistenčním centru (KACPU) a s vyřízením mimořádně okamžité pomoci na Úřadu práce, pomoc s hledáním zaměstnání včetně doprovodu a tlumočení. Informace ohledně umístění dětí do školských zařízení, informace ohledně kompenzačních bonusů pro ty, kteří poskytli ubytování uprchlíkům apod.

Pomoc Ukrajinským rodinám v rámci naší Charity v číslech:

Doposud jsme:

V našem krizovém bytě jsme ubytovali čtyřčlennou rodinu. Dalším 30 osobám se nám podařilo zajistit ubytování u jiných subjektů. Materiální pomoc byla vydána 77 osobám, potravinová pomoc 94 osobám a finanční 1 osobě. Na úřady jsme doprovodili 16 osob, zprostředkovali tlumočení 26 osobám a 22 lidem jsme pomohli hledat zaměstnání.

V případě, že máte rodinu ubytovanou u sebe a chtěli byste s čímkoliv poradit, neváhejte se na nás obrátit. Rádi Vám pomůžeme.

Plánované akce SDH Obectov a přátel Obectova v roce 2022

Memoriál Vlastimila Tichého v mariáši – září
Dětský den
Přátelské posezení v rámci hodů
Turnaj v nohejbale

Lavičkování
Seniorský mejdan
Mikulášská nadílka
Vánoční punč

NABÍDKA PRÁCE/BRIGÁDY - RELAX PARK BOUZOV

Hledám 2 pracovnice/pracovníky na obsluhu vleku.

Jedná se o sezónní provoz

– duben až červen, září a říjen jen o víkendech, červenec – srpen denně kromě pondělí.

Pracovní doba zpravidla od 12 do 17-18 hod, dle počasí a návštěvnosti.

Střídání směn dohodneme.

Jedná se o fyzicky nenáročnou práci (přivýdělek k důchodu)

– označení jízdenky a dohled nad správným zapojením na vlek.

Co požadují: spolehlivost, dochvilnost, zákaznický přístup a slušné vystupování. Věk – od 18 let.

Odměna 120 až 150 Kč/hod, podle výše denních tržeb.

Dotazy zájemkyním/zájemcům zodpovím na tel. 608 653 028.

Petr Czasch

TOPENÁŘSKÝ SERVIS s.r.o. a společenství kominíků a topenářů

bude provádět v naší obci revize kotlů na tuhá paliva.

Dále pak provádí revize, kontroly a čištění komínů, kontroly kotlů na plynná paliva.

Termín revizí a kontrol se uskuteční ve ČTVRTEK 28. 4. 2022

– cena za kontrolu a čištění komínu je 350 Kč

– cena za kontrolu a čištění plynového kotle je 350 Kč

– cena za revizi kotle na tuhá paliva je 950 Kč

Zájemci se mohou objednat telefonicky na telefonním čísle: 608 748 989

S pozdravem: TOPENÁŘSKÝ SERVIS s.r.o, Malá Morávka 287, 793 36 • IČO: 04346971

Identifikační čísla spolupracujících subjektů: 04346971, 05104815, 02138115, 02695308

REALITY

**PRODEJ / PRONÁJEM / VÝKUPY
FINANČNÍ SLUŽBY**

☎ +420 608 96 96 70

✉ WWW.REALITACI.CZ

PRODEJTE VAŠI NEMOVITOST S JISTOTOU!

Realitní služby srdcem

PŮJČOVNA MINIBAGRU

Bagr je vhodný na menší výkopové práce a díky svým rozměrům i do malých prostorů.

Popis bagru: Hmotnost: 1,2 t

Lžíce: 20 cm, 30 cm, 80 cm (svahová).

Hloubka výkopu 2 m, šířka bagru 90 cm.

Na přepravu bagru možnost k zapůjčení vozík s nájezdy.

Kontakt:

Vladimír Kovář

Podolí 5

783 25 Bouzov

tel.: 603 277 811

email: bagr.kovar@seznam.cz

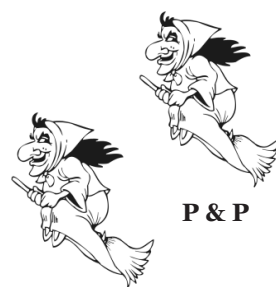
Sbor dobrovolných hasičů Olešnice

Vás všechny srdečně zve
na tradiční

STAVĚNÍ MÁJE

1. 5. 2022 ve 14:00 hodin
na místním hřišti

**OBČERSTVENÍ
ZAJIŠTĚNO**

TÝDEN POD HRADEM

KDY: 22.8. – 26.8.2022

ČAS: 8:00 – 16:00 hodin

KDE: Sportovní areál na Bouzově,
fara Bouzov, hradní park, les

KDO: Děti 7 – 14 let

ZA KOLIK: 1000,- Kč

CO: Sport, hry, angličtina

STRAVA: Obědy ve školní jídelně, svačina
a nápoje zajištěny

POŘÁDÁ: Sarkander, z.s. (bouzovská farnost)

Přihlášky k vyzvednutí v předsíni kostela na Bouzově,
na Obecním úřadě na Bouzově
nebo zašleme emailem po telefonické domluvě
tel.č. 725 611 928.

KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ SDH BOUZOV

VYHLAŠUJE VEŘEJNOU SBÍRKU MATERIÁLNÍ POMOCI „POMOC UKRAJINĚ“

POTRAVINY – suché balené potraviny (piškoty, sušenky, instantní kaše a polévky, suchary, sušené mléko, sladkosti, apod.), přesnídávky, kompoty, masové a zeleninové konzervy.

HYGIENICKÉ PROSTŘEDKY – tuhá a tekutá mýdla, zubní pasty a kartáčky, toaletní papír, balené kapesníky, vlhčené ubrousky, krémy na ruce, pleny (dětské, pro seniory) apod.

OSTATNÍ MATERIÁL – deky, spacáky, karimatky, povlečení (nové), papuče (nové), ručníky (nové), prací prostředky, nepoškozené oděvy pro děti a dospělé apod.

SBÍRKA SE USKUTEČNÍ V NÁSLEDUJÍCÍ DNY (DO ODVOLÁNÍ)

Každé úterý: vždy od 15:30 – do 18:00 hodin

Každou sobotu a neděli: vždy od 10:00 – do 12:00 hodin

Případně náhradní termín – dle dohody na tel. čísle: 776 589 147 nebo 725 337 228.

KONTAKTNÍ MÍSTO: hasičská zbrojnice SDH Bouzov.

Děkujeme za spolupráci.

Kolektiv mladých hasičů SDH Bouzov

Partneři:

SDH Bouzov

Obec Bouzov

Agentura KONDOR-112

Sběr nebezpečných a velkoobjemových odpadů z domácností.
ŽÁDÁME OBČANY, ABY ODPADY NA SBĚRNÁ MÍSTA VOZILI
POUZE V DEN A HODINU SVOZU!!!

SBĚR BUDE PROVEDEN V SOBOTU 28. 5. 2022 na těchto místech:

1. skupina

Obectov	8.00 hod.	8.30 hod.
Podolí	8.45 hod.	9.30 hod.
Olešnice	9.45 hod.	10.15 hod.
Hvozdečko	10.30 hod.	11.00 hod.
Kovářov	11.20 hod.	11.50 hod.

2. skupina

Kadeřín	8.00 hod.	8.20 hod.
Blažov	8.30 hod.	8.50 hod.
Svojanov	9.00 hod.	9.20 hod.
Kozov	9.30 hod.	10.00 hod.
Bezděkov	10.15 hod.	10.40 hod.
Dolý	10.50 hod.	11.15 hod.
Jeřmaň	11.30 hod.	12.00 hod.
Bouzov – obě skupiny (areál bývalého zem. družstva)	12.10 hod.	13.00 hod.

Zavařovací sklenice, čisté sklo apod., čistý papír (časopisy, noviny...) vhažujte do určených nádob pro tříděný odpad umístěných v každé místní části, nejde o velkoobjemový (nebezpečný) odpad. Dále obalový, čistý polystyren (třeba z nových spotřebičů) patří rovněž do žlutého kontejneru na plast.

Odpady, které nepatří ze zákona do velkoobjemového odpadu, jsou:
ETERNIT, VEŠKERÉ STAVEBNÍ ODPADY (sutě, tašky, asfalty,
sanitární technika, okna, dveře, trámy ...), STAVEBNÍ
POLYSTYREN (NAPŘ. IZOLACE)!!!!!!!!!!!!